

עפרה טאוס ז"ל 6.7.1935 – 15.2.2023

סיפור חייה – קראה אורנה בת אחותה

עפרה בת אסתר ופאול ז"ל, אחות צעירה ואהובה לעליזה ורדי תבל"א.

נולדה להוריה החלוצים שעלו ארצה ב 1929 מגרמניה. כצברית
אמיתית, בגן השומרון.

העברית הייתה שגורה בפיה מיום לידתה ועד יומה האחרון. שפה
עשירה, מלאת שנינות והומור.

עפרה סיימה ב"ס יסודי ותיכון בחדרה, סמינר למורות בנתניה, אהבה
את הים והתנדבה בפלי"ם, שם הוכשרה כסקיפריט.

השתתפה תמיד בצעדות וצליחת הכינרת, והייתה ספורטאית למרות
אסטמה קשה שליוותה אותה מילדות.

שירתה כמורה חיילת בשלומי, לימדה בטבעון ובנצרת, הייתה אשת
העמקים והגליל.

כשנשאה ליקיר ליבה אליהו טאוס ב 1972 עברה לגור בקיבוץ שדה
נחמיה. וללמד את ילדי אצבע הגליל בביה"ס האזורי בכפר בלום.

בכל מקום הייתה עפרה מורה אהובה ונערצת. הקדישה את מלוא
חוכמתה, ידיעותיה, אהבתה לארץ, לטבע, לשפה העברית, לתנך,
והנחילה אותן לתלמידיה הרבים.

אחרי פרישתה המשיכה ללמד ילדי עולים, ילדים קשי למידה,
בהתנדבות.

נסעה לברה"מ פעמיים יחד עם עליזה אחותה האהובה, ללמד עברית
את היהודים מבקשי העלייה, שרבים מהם נקלטו בארץ בהצלחה.

עפרה התנדבה ברשות העתיקות כמדריכה בתל חצור, הדריכה טיולים בארץ, הרבתה לטייל בארץ ובחו"ל, מוקפת בחבריה הרבים.

עפרה הייתה אישה אוהבת ומסורה לאליהו עד יומו האחרון.

אישה מלאת שמחת חיים, אהבת אדם, אהבת הטבע, הלימוד וההשכלה.

בעינינו הייתה מופת ודוגמה, נזכור ונתגעגע.

עליזה אחותה האוהבת

בני משפחתה וססיליה המטפלת היקרה והמסורה.